

mere at sætte dem sammesteds, og med det Løfte fra Landraaben i Søberslev, at han senere skulde paavise dem Grænserne imellem tydsk og dansk Østerritorium omkring Den Mars, men hele denne noget besynderlige Sag, hvori de danske Autoriteter ikke have været indblandede, stod endnu uafgjort hen, da jeg med Kanonbaaden var ved Thorshuse den 16de September iaar. Jeg har iøvrigt indberettet dens Detailler til Indenrigsministeriet i en Skrivelse af 28de Oktober 1878, hvori jeg ogsaa tillod mig at paavise den Uligbed, der er tilstede ved saadanne heldigvis dog hidtil mindre Konflikter, idet vore Naboer mod Sydvest have et organiseret Fiskeritilsyn, der kommer tilstede og handler ved slige Leiligheder, hvorimod vore Fiskere staa uden den Bestyttelse, et saadant Tilsyn strax kunde yde dem.

Idet jeg hermed skal afslutte denne Rapport, tillader jeg mig at gjøre dette med en Henvisning til tvende Rapporter, som jeg den 22de November 1878 og den 18de Marts 1879 har indsendt til Indenrigsministeriet, og som mere indgaende behandle forskellige Hovedspørgsmaal, Fiskerierne vedrørende, saafom Oprettelsen af et Fiskeritilsyn, Usikkerheden af Forandringer i Fiskerilovforslaget og endelig vort Sildefiskeris Karakteristik. Jeg kan endeligen ikke undlade at fremhæve, at jeg overalt paa vore Fiskepladser ved den Nedebonhed, hvormed saavel de stedlige Autoriteter som Fiskerne selv og Andre i Fiskerierne Interesserede have forsynet mig med forlangte Oplysninger eller endog ere komne mig uopfordrede imøde med saadanne, samt igjennem Samtaler med Sagkyndige, har fundet Beviser paa den almindelige Tilfredshed, hvormed man har troet at kunne hilse Kanonbaadens Udsendelse i Østeraaret som en Forløber for videre Foranstaltninger fra Regjeringens Side til Bedste for Fiskerierne.

S. Vardenfletb.

Til Marineministeriet.

D.

Chefen for Kanonbaaden „Sauth“. p. t. Odense den 28de Mai 1880.

Efter at have opholdt mig i Farvandet omkring Anholt den 19de og 20de d. M. modtog jeg ved min Ankomst hertil Ministeriets Meddelelse af 22de, hvormed der tilstilledes mig en Skrivelse fra Fiskerne paa Anholt til Folketingsmand, Capitain Paulsen, tilligemed en Erklæring fra Anholt Sogneraad om Overtagelse fra fremmede Fiskeres Side. Jeg skal derfor tillade mig kortelig at belyse Berettigelsen af den meddelte Klage.

I en Rapport til Marineministeriet af 9de October s. A. gjorde jeg som Chef for Kanonbaaden Villemoes, udrullet for at føre Tilsyn med Fiskerierne i vore Farvande, opmærksom paa det Glyndefiskeri med Snurrevaad, der af fremmede Fiskere drives paa vore Kyster ved Fornæs, Læssø og Anholt, og androg om Bemyndigelse til endnu i Østeraaret at maatte vise de fremmede Fartøier, der drive dette formentlig uretlige Fiskeri for tæt paa Landgrunden, længere ud til søs, idet jeg fremhævede, at Fiskerimethoden stræbede Haubunden og derved forhindrede Fiskene i fremtidig at søge ind til de samme gode Fiskepladser, samt at dette Fiskeri drives i den kolde Marsid, saalænge denne tillader det. Den ansøgte Bemyndigelse indtraf imidlertid ikke, og saaledes have de fremmede Fiskere usforstyrret kunnet vedblive at drive Fiskeri, specielt med Hensyn til den foreliggende Klage, under Anholt, lige indtil Fiskten om Foraaret søger længere til søs paa det dybere Vand, hvor Snurrevaad ei heller benyttes. Senad Østeraaret kommer Fiskten tilbage og med den Fiskerne.

Følge det Ovenstaaende er der altsaa for Dieblittet intet Fiskeri under Land ved Anholt og altsaa heller ikke Anledning til at foretage Videre i Sagen, selv om Ministeriet ellers maatte være tilbøjelig til at forbyde det paaflagede Fiskeri, naar dette drives af svenske Fiskere paa vort Østerritorium. Er Fiskeriet lige ved Land, hvor det paaviskeligt vil være et Overtagelse mod vore egne Fiskeres Rettigheder, da det ødelægger de usatte staaende Redskaber, anser jeg mig imidlertid for alt tilstrækkeligt bemyndiget til at forhindre det.

Der laa for Liden ialt 27 svenske Vaade, dels Optjødere, dels Fiskere, der sætte og røgte deres Garn flere Mile til søs og kun søge ind under Land for at søge Ankerplads i Mellemtiden. Disse Fiskere gjøre aldeles ingen Fortræd og deres fortræffelige Fartøier og Redskaber, deres Ihardtighed og paa Grund heraf gode Fangster burde kun være Anholterne et godt Exempel til Efterlignelse.